

ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ
ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಬೈಕ್ ಸೌಂಡ್‌ನೂ
ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದು.

ಹೆಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮಾನವ
ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಗೆ
ಕಾಣಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾಲಿ ನನ್ನೇಲೆ ಏನೆನು
ಹೋಗ್ಯಾಗ್, ಅವರಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಕ್ಕಾತ್ ಅವರೇನಾದರೂ ತಿರುಗಿ ಬಿಡ್ಡರೆ ನನ್ನ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಇತ್ತಾದಿಗೊಂದಲಗಳನ್ನು
ಕಾಲಿಗೆ ತೋಡರಿಸಿಕೊಂಡೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ.
ಉರಿ ಮೊದಲ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದೆರಡು
ಬೀದಿ ಬಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಹೆಚ್ಚನ ಮನೆ ಮುಂದೆ
ಹೋರಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾನವ ಮನೆ ಎದುರಾಗೆ
ಬಿಡ್ಡತ್ತದೆ. ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಸುಂಭಿನ ಮುಂದೆ
ರಾಗಿ ಕೇರುತ್ತ ಕುಳಿತುರುವುದು ಅತ್ಯೇ ಎಂಬುದು
ದೂರದಿಂದಲೇ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ಕಳೆದ ಬಾರಿ
ಕಾರಬ್ಬಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಚಪ್ಪರವನ್ನು
ಕ್ತಿರಲ್ಲ. ಈಗ ಅದು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಮಾಮಾಲಿ ಅರು
ಬಗ್ಗಿಸಿರುವ ಸುಂಬು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಮದುವೆಗೆಂದು
ಬಳಿದಿಧ್ಯ ಬಣ್ಣವೂ ತನ್ನ ರಚನ್ನನ್ನ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು
ಮಂಜಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತರಾವರಿ ಯೋಚನೆಗಳ ನಡುವೆ
ಆಳಿಯನ ಪಾದಗಳು ಬಂದು ಮನೆ ಮುಂದೆ
ನಿಂತವು. ತಡವರಿಸಿ ಆಳಿಯನೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ
ಹಳ್ಳಿಕೊಂಡ ಅತ್ಯೇಗೆ ಶಾರ್ಕ ಆದಂತಾಗಿ ಕೇರುತ್ತಿದ್ದ
ರಾಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೀರೆಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಮೇಲೆಧ್ಯ ‘ಬಾರ್’ ಪಾಪ, ಈಗ ಬಂದ’ ಎಂದು
ಉತ್ತಾಹಗೊಂಡಪಳತೆ ಬಳಹೋಗುತ್ತ
ಆಳಿಯನನ್ನು ಬರವಾಡಿಕೊಂಡು. ಕೆಂಪ್ಣಿ
ಬಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಯಾರೊ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಕೂತು ಓವಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಅಗಷ್ಟ ಬಳ ಹೋದ
ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೆಂಪ್ಣಿ ಬಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಕೆವಲ
ಓವಿ ಮಾತ್ರ ಅಡುತ್ತಲಿದ್ದ ಬಳ ಹೋದಿದ್ದು ತನ್ನ
ಹೆಚ್ಚಿಯೇ ಎಂಬುದು ಶಾತ್ರಿಯಾಯಿತು.

ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿದ್ದ ಆಳಿಯನಗೆ ನಿರು
ಕೊಡುವದತೆ ಅತ್ಯೇ ಮಾಲತಿಗೆ ಕೂಡಿ ಹೇಳಿದಳು.
ಮಾರ್ಗ ನಿರು ತರುವುದು ತಡವಾದದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯೇ
ಆಸುಪ್ಪಿನ ಮಾಲ್ಲಿ ಉರಾಗಿ ಏಲ್ಲ ಹೆಗಿದಪ್ಪ, ಅವು

ಅಮೃ ಚನಾಗಿದ್ರು’ ಇತ್ತಾದಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಮಾಲತಿ ಮೈಮೇಲೊಂದು ವೇಲ್ ಹೋಡ್ವಿಕೊಂಡು
ನಿರು ತಂದು ಗಂಡನ ಕೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೆಂಪ
ಹೆಚ್ಚಿಯ ಕೆಷ್ಟುಬಿಕೊಂಡು ಹುಸಿಗು
ಸೂಳಿದ. ಹ್ಯಾ ಸೇರಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಂಚೊರು
ಸೋರಿದಿದ್ದಳು. ಅತ್ಯೇ ದೂರದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡಿ ಬಂದಿದೆಯ ಮೈತ್ರೀಕ ಹೋಗಪ್ಪ,
ನಿರು ಕಾದ್ವ ಎಂದಳು. ಕೆಂಪನಿಗು ಅದೆ ಸರಿ
ಎನಿಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಾಕಲು ರೂಮೋಳಗೆ ಹೋದ.
ಅಷ್ಟುತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾಲತಿ ರೂಮಿಂದ ಆಚೆ
ಬಂದಳು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಲಂಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೆಚ್ಚಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಹೀರಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ
ಟವಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೀದ ಬಜ್ಜಲು ಹೋಕ್ಕ.
ತಲೆ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ತಂಬಿಗೆ ನಿರು ಬಿಡ್ಡ ತಕ್ಕಣ
‘ಅಯ್ಯಾ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಇವತ್ತು ಅತ್ಯೇ ಅಂದ ತಕ್ಕಣ
ಬಂದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡೆ’ ಎಂದು ದಿಗಿಲಾಗತೊಡಗಿತು.
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸಂಗಿಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲ
ನನಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರೋದು, ಇವತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅದೇ
ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡನಲ್ಲ ಎನಿಸತೋಡಗಿತು. ಇದಕ್ಕೆ
ಪೂರಕವಾಗಿ ನಿರೋಲೆ ಪಕ್ಕಲ್ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದ ಲಂಜಲೊಂದು
ಪದೆ ಪದೆ ಕೆಂಪನಿಗೆ ಮಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೆಂದು
ಕೆಳಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಲೆ ಮಾಲು ನಾನು ದನಿನ
ಮಂತಕೆ ಹೋಗಿ ಬತ್ತಿನಿ, ಆಳಿಯಂದ್ರುದ ಅದೇನ್ನ
ನೋಡು’ ಎಂದು ಅತ್ಯೇ ಹೇಳಿ ಹೋದುದು
ಕೇಳಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಕೆಂಪನ ಮೈಮೇಲಿಂದ ನಿರು
ಧೂಮಿಕ್ಕುವ ಶಬ್ದ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಇದ್ದತಿರಲ್ಲ. ರಘಸಕ್ಕೆ ನಾಚಿದ ಕೆಂಪ ತಾನೂ
ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಿರು ಉಯ್ಯುಕೊಳ್ಳಲೊಡಗಿದ. ಅತ್ಯೇ
ಹದಿನೇದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಬಜ್ಜಲು ಮನೆಯ ಹೇರ್ಲಾ
ಅನ್ನ ಯಾರೊ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅತ್ಯೇ
ಓವಿ ಮಡಗಲಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯಭೂ ಅವರಿಸಿತು. ಭೂಮೆ
ಎನಿಸಿ ಮೈಯುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳಲೊಡಗಿದ. ಈಗ ಹಿಂದಿಗಿ
ಇನ್ನೊಂದಪ್ಪು ದಿರ್ಘವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೆಂಪ
ಯಾರು ಅನ್ನಲು, ಅತ್ಯೇ ಕಡೆಯ ದನಿ ‘ತಗಿ ಮಾಮ
ನಾನು ಮಾಲ್ಲಿ, ಚೆನ್ನುಷ್ಟಿನಿ’ ಎಂದಿತು.